

SLÁVA E-LEARNINGU

Sláva Moodlu aneb jak jsem se z „pani učitelky“ stala průvodcem samostatné práce studentů.

Na sportovním gymnáziu v Kladně jsem učila matematiku, zeměpis a zeměpisné semináře. Před pěti lety jsem začala využívat Moodle při výuce. Velkou výhodou je intuitivní ovládání. Bez jakéhokoli kurzu a semináře jsem dokázala nastavit základní vzhled „kurzu“ – nazvala jsem ho „Zeměpisnou klubovnou“ a vložit první úkoly, diskusní fóra, ankety, testy. Nejprve jsem Moodle nabídla studentům jako něco navíc a dobrovolného. Vkládala jsem do něj například všechny svoje výkladové prezentace, zajímavé odkazy na internetu, dobrovolné domácí úkoly, za které studenti mohli získat jedničky. V dalším roce a s další třídou jsem teprve ocenila to, že už „klubovna“ je naplněna a já jen v průběhu roku postupně odkrývála jednotlivá témata, případně lehce upravovala zadané úkoly podle potřeby. Protože jsem to zpočátku zkoušela jsem v jedné třídě, mohla jsem porovnat ten obrovský rozdíl. Před hodinou jsem v kabinetě klikla na zavřené očíčko u nového tématu a zjistila jsem – aha tady je ten odkaz na třiminutovou reportáž z Mali, tady je ten úkol, co si mají vyhledat v atlase, jo a tady mám tu prezentaci o Sahelu... Všechno pěkně pohromadě☺

V dalším roce jsem požádala rozvrháře o umístění jedné ze dvou zeměpisných hodin do počítačové učebny, kde měl každý student svůj počítač. Tam se objevily další možnosti. Představte si 25 studentů sedících u počítačů, kteří o přestávku zapínají počítač, vstupují do klubovny a otevírají nové téma, které jsem těsně před tím zpřístupnila. Už o přestávku čtou zadání a začínají pracovat. Já klidně zapíšu do třídnice, obejdu pár studentů, se kterými potřebuji osobně mluvit nebo zkouším u tabule a pak se jdu podívat, co zatím v novém tématu přibylo. Tereza si přečetla článek v učebnici o skupině zemí, který se říká Asijské tygři. Odpověděla na 3 kontrolní otázky – správně a rozhodla se, že zjistí více o Taiwanu. V učebnici je totiž věta, která říká, že Taiwan není členem OSN. Tereza zjišťuje proč, hledá aktuální informace o vztazích s Čínou a připojuje dva obrázky. Je rychlá, musela opravdu začít už o přestávce. Toto vše si čtu v diskusním fóru, které jsem zahájila v dnešním tématu a stejně se mnou se na to mohou okamžitě podívat a komentovat všichni ostatní. Zatím se tam objevuje jen zuřící smajlík od Viktora, který Tereze píše, že Taiwan chtěl dělat on. Dost často si ale studenti také navzájem svoje příspěvky a obrázky odborně komentují a přidávají další zajímavé komentáře nebo obrázky. Někdy to zadávám i povinně: „Přidej svůj příspěvek, pak si přečti příspěvky dvou spolužáků a ohodnoť je.“ V diskusním fóru už vidím téměř všechny, tak obejdu ty poslední tři, kteří si ještě téma nevybrali. Aneta je na Facebooku a vůbec nezačala pracovat. Počítač tedy musí vypnout, dostává samostatnou práci na papír a příspěvek do Moodlu vloží samostatně z domova do příští hodiny. Jakub a Saša pořád čtou text v učebnici a vůbec neví, co si mají vybrat. Tak jim nabízím pár témat, která ještě nejsou rozebraná. 10 minut před koncem hodiny všichni vypínají monitory a sledují plátno před tabulí, kde já ze svého počítače promítám vybrané fotografie, mapky nebo grafy a studenti jednotlivých studentů a oni prezentují co a proč vložili. Prezentace hodnotím známkou, v zadání byla totiž jasně stanovená kritéria. V další hodině se ještě krátce vrátíme k příspěvkům ale pracujeme už klasicky – frontálně (taky se potřebuji předvést, že něco vím a umím☺) nebo pracujeme ve skupinách s atlasy a knihami.

Zdalo by se, že právě zeměpis je pro tento způsob práce ideální předmět. Má neskutečně široký tematický záběr a je pošetilé myslet si, že učitel má rozhodovat tom, že to co učitel nadiktuje studentům do sešitu, je jediná pravda. A co ostatní předměty? Dovedu si představit použití Moodlu ve všech předmětech, jen je potřeba zvolit vhodnou formu. Vloni jsem začala takto pracovat i v matematice a tam zase využívám Moodle pro diferenciaci výuky.

Hana Kotíková